

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 863/2504

พันเอกพระยาราชอัครนิกรฯ นางศรีไกร วรรณรงค์ ผู้จัดการมรดก ร้อยตรีโตะ รัตนเดชา โจทก์ นายทองหล่อ จันทร์แก้ว ที่ 1 นางชื่น จันทร์แก้ว ที่ 2 ผู้ร้องขัดทรัพย์ นางนิม อินทะวัจนะ จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.พ. มาตรา 102, ป.วิ.พ. มาตรา 197, ป.วิ.พ. มาตรา 200, ป.วิ.พ. มาตรา 201, ป.วิ.พ. มาตรา 202

ย่อ / หลักกฎหมาย

วันที่ศาลเริ่มต้นทำการสืบพยานเป็นวันแรกในคดีนั้น คู่ความฝ่ายใดไม่มาศาล ไม่ว่าตนจะมีหน้าที่นำพยานเข้าสืบหรือไม่ก็ตาม ก็เป็นการขาดนัดพิจารณาตามความหมายแห่งกฎหมายแล้ว การส่งประเด็นไปสืบพยานนั้นเป็นสิทธิของคู่ความที่จะตามประเด็นไปหรือไม่ก็ได้ ฉะนั้น แม้จะได้แถลงต่อศาลว่าจะตามประเด็นไป แต่แล้วต่อมามีได้ไปตามกำหนดนัด ก็หาทำให้เป็นผู้ขาดนัดพิจารณาไม่ ประชุมใหญ่ ครั้งที่ 19/2504

คำพิพากษา

คดีนี้ ในชั้นร้องขัดทรัพย์ศาลแพ่งกำหนดหน้าที่นำสืบให้ฝ่ายโจทก์สืบก่อนและให้ส่งประเด็นไปสืบพยานโจทก์เป็นครั้งแรกที่ศาลจังหวัดธัญบุรี โดยคู่ความทั้งสองฝ่ายแถลงว่าจะตามประเด็นไปว่าความ ครั้นถึงกำหนดสืบพยาน ผู้ร้องขัดทรัพย์ไม่ไปศาล โจทก์ยื่นคำร้องขอให้ศาลจังหวัดธัญบุรีสั่งว่าผู้ร้องขาดนัดพิจารณา ศาลจังหวัดธัญบุรีสั่งว่าผู้ร้องขาดนัดพิจารณา ศาลจังหวัดธัญบุรีสั่งว่า ผู้ร้องขัดทรัพย์ขาดนัดพิจารณาและดำเนินการสืบพยานโจทก์ไปฝ่ายเดียว แล้วส่งประเด็นคืนศาลแพ่งฯ พิพากษาจากการพิจารณาฝ่ายเดียวนั้นเอง ให้ยกคำร้องของผู้ร้องขัดทรัพย์ ศาลอุทธรณ์วินิจฉัยว่า การส่งประเด็นไปสืบนั้น คู่ความมีสิทธิจะตามประเด็นไปว่าความเองหรือไม่ก็ได้ ฉะนั้น การที่ผู้ร้องไม่ไปจึงไม่ถือว่าเป็นการขาดนัดพิจารณา พิพากษาให้ยกคำพิพากษาศาลชั้นต้น ให้ดำเนินการพิจารณาต่อไปแล้วพิพากษาใหม่ ศาลฎีกาโดยที่ประชุมใหญ่เห็นว่า การขาดนัดพิจารณาตามความหมายธรรมดาหมายถึง การที่คู่ความฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งหรือทั้งสองฝ่ายไม่มาศาลในวันเวลาที่ศาลนัดพิจารณา แต่ถ้าวันที่ศาลนัดพิจารณานั้นเป็นวันที่ศาลเริ่มต้นทำการสืบพยานเป็นวันแรกในคดีนั้น ไม่ว่าจะเป็นพยานฝ่ายใด และไม่ว่าคู่ความฝ่ายใดมีหน้าที่นำสืบก่อน คู่ความฝ่ายใดไม่มาศาลในวันนั้น ไม่ว่าตนจะมีหน้าที่นำพยานเข้าสืบในวันนั้นหรือไม่ก็ตาม ก็เป็นการขาดนัดพิจารณาตามความหมายของประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๑๙๗ วรรคสอง แต่สำหรับคดีนี้ศาลแพ่งซึ่งเป็นเจ้าของสำนวนได้ส่งประเด็นไปสืบพยานโจทก์ที่ศาลจังหวัดธัญบุรี ครั้นถึงวันนัดอันเป็นวันเริ่มต้นสืบพยาน ผู้ร้องขัดทรัพย์ไม่ไปศาลเช่นนี้ ศาลฎีกาโดยที่ประชุมใหญ่เห็นว่าจะถือว่าผู้ร้องขัดทรัพย์ขาดนัดพิจารณาแล้วพิพากษาชี้ขาดตัดสินไปฝ่ายเดียวยังหาได้ไม่เพราะตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๑๐๒ วรรคสาม บัญญัติว่าคู่ความฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งจะตามประเด็นไปฟังการพิจารณาก็ได้ ซึ่งมีความหมายว่าไม่ไปก็ได้ ฉะนั้น แม้ผู้ร้องขัดทรัพย์จะได้แถลงไว้ว่าจะตามประเด็นไปว่าความแต่ครั้งถึงวันนัดสืบพยานประเด็นผู้ร้องขัดทรัพย์ไม่ไปศาล ก็มีผลเพียงว่าผู้ร้องขัดทรัพย์สละสิทธิไม่ไปชักค่านพยานโจทก์เท่านั้น หาเป็นการขาดนัดพิจารณาไม่ เมื่อยังถือไม่ได้ว่าผู้ร้องขัดทรัพย์ขาดนัดพิจารณา ในวันนัดฟังประเด็นกลับของศาลแพ่ง ศาลแพ่งจะสั่งว่าคดีเสร็จสำนวนนัดฟัง

คำพิพากษาไปทีเดียวได้อย่างไร ในเมื่อยังไม่ปรากฏการนับสืบพยานของฝ่ายผู้ร้องขัดทรัพย์หรือ
ถ้อยแถลงของผู้ร้องขัดทรัพย์ว่าไม่พอใจสืบพยานของเขา ที่ศาลอุทธรณ์พิพากษานั้นชอบแล้ว
พิพากษายืน

องค์คณะ

เชื้อ คงคากุล · สุทธิวาทนฤพุมิ · สารกิจปรีชา

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/863/2504>